U. LAČNJEVAC i ...

MORFOLOGIJA PRAHOVA Fe-Ni LEGURA ELEKTROHEMIJSKIH...

UROŠ LAČNJEVAC¹, VLADIMIR D. JOVIĆ¹, BORKA M. JOVIĆ¹, ZVEZDANA BAŠČAREVIĆ¹, VESNA M. MAKSIMOVIĆ², MIOMIR G. PAVLOVIĆ³

Originalni naučni rad UDC:669.15'248.7-198-492.2

Morfologija prahova Fe-Ni legura elektrohemijski istaloženih iz citratno-sulfatnih rastvora

Elektrohemijsko taloženje prahova Fe-Ni legura ispitivano je snimanjem polarizacionih dijagrama u citratno-sulfatnim rastvorima pri različitom odnosu koncentracija Ni/Fe jona na pH 4,5. Sve polarizacione krive imaju sličan oblik i okarakterisane su prisustvom dve prevojne tačke na dijagramu. Prva prevojna tačka odgovara početku taloženja Fe-Ni legure, dok druga ($\bullet$) predstavlja momenat kada ukupna elektrohemijska reakcija postaje kontrolisana brzinom formiranja mehurova vodonika. Potencijali taloženja Fe-Ni legura pri svim ispitivanim odnosima Ni/Fe pozitivniji su od potencijala taloženja čistih metala, pri čemu se sa smanjenjem odnosa Ni/Fe polarizacione krive pomeraju ka malo pozitivnijim vrednostima potencijala. Morfologija čestica prahova ispitivana je korišćenjem skenirajuće elektronske mikroskopije (SEM). Zajednička karakteristika svih prahova Fe-Ni legura je prisustvo šupljina konusnog oblika. Čestice praha istaloženog pri odnosu Ni/Fe = 9/1 uglavnom su sastavljene od čvorića, glatke ili neravne površine, kod kojih se na pojedinim mestima mogu uočiti dobro definisani kristali. Sa smanjenjem odnosa Ni/Fe, prisustvo kristala na površini čvorića postaje sve izraženije, dok su kod praha sa najvećim sadržajem Fe (Ni/Fe = 1/3) na celoj površini čestica prisutni kristali različitog oblika.

Ključne reči: morfologija, prahovi legura Fe-Ni, taloženje, SEM

1. UVOD

Legure Fe-Ni ekonomski su veoma interesantne zbog njihove upotrebe kod velikog broja proizvoda [1]. Usled svojih magnetnih osobina, ove legure imaju primenu u oblasti memorijskih uređaja za kompjutere, a takođe su otporne na koroziju, lako primaju hrom, poseduju žilavost itd. [1]. Njihove mehaničke i magnetne osobine ispitivane su u velikom broju radova [2-7], dok je najpoznatiji primer Permalloy (Fe-Ni legura koja se koristi za magnetne glave čitača/pisača diskova [9-12]).

Istraživanja koja se odnose na elektrohemijsko taloženje ovih legura uglavnom su povezana sa taloženjem kompaktnih prevlaka. Parametri koji utiču na elektrohemijsko taloženje Fe-Ni legura, kao što su prisustvo sulfatnih ili hloridnih jona u rastvoru, dodatak borne, limunske ili L-askorbinske kiseline pri različitim pH vrednostima (2 i 3), ispitivani su u radovima *Kieling-*a [13] i *Yin-*a [14]. Pored anomalnog karaktera taloženja legura Fe-Ni legura sa većim sadržajem Fe odvijalo pri manjim iskorišćenjima struje [13]. Dodatkom saharina u rastvor elektrolita do koncentracije od 3 g dm⁻³, proizveden je gladak i svetao talog ravnomerne debljine u poređenju sa crnim i ispu calim talogom dobijenim iz hloridnog elektrolita [15].

Rad primljen: 8.06.2011.

Elektrohemijsko taloženje prahova Fe-Ni legura bila je tema svega nekoliko radova. Zhelibo i saradnici [17,18] predložili su metodu za proizvodnju veoma finog praha Fe-Ni legure elektrolizom u dvoslojnom elektrolitičkom kupatilu koristeći ugljovodonični rastvarač iz frakcije za rafinaciju nafte kao gornji organski sloj sa isparavanjem na 180 °C i naknadnom redukcijom u atmosferi vodonika. Ispitivan je uticaj temperature redukcionog odgrevanja [17] i temperature elektrolize [18] na formiranje, hemijski i fazni sastav, strukturu i magnetne osobine visoko disperznih prahova Fe-Ni legure i određeni su optimalni termički uslovi za proizvodnju prahova sa česticama reda veličine mikrona [17,18]. Takođe je ispitivan efekat kompleksirajućih sredstava (limunska i oksalna kiselina) na proces taloženja prahova Fe-Ni legura [19]. Pokazano je da kompleksirajući agensi utiču na kinetiku elektrohemijskog taloženja prahova, kao i na morfologiju Fe-Ni prahova. Finiji prahovi su dobijeni u prisustvu limunske kiseline u poređenju sa onim dobijenim u prisustvu oksalne kiseline [19].

U ovom radu ispitivan je proces elektrohemijskog taloženja Fe-Ni prahova iz citratno-sulfatnih elektrolita i uticaj parametara taloženja na morfologiju prahova.

Adresa autora: ¹Institut za multidisciplinarna istraživanja, Univerzitet u Beogradu, ²Institut za nuklearne nauke "Vinča", Univerzitet u Beogradu, ³Institut za Elektrohemiju IHTM, Univerzitet u Beogradu

Nukleacija i rast Fe-Ni legura iz hloridnog rastvora na pH 2 i pH 4 ispitivani su pulsnom potenciostatskom metodom, pokazujući da se u svim ispitivanim rastvorima odigrava trenutna 3D nukleacija i rast kristala [16].

2. EKSPERIMENTALNI DEO

Polarizacione krive snimljene su u standardnoj elektrohemijskoj ćeliji na temperaturi od 25 ± 1 °C. Kao kontra elektroda korišćena je Pt folija, dok je referentna elektroda bila zasićena Ag|AgCl elektroda $(E_{ref} = 0.20 \text{ V prema SVE})$. Referentna elektroda je bila povezana sa radnom elektrodom preko Luginove kapilare postavljene na rastojanju od 0,2 cm od površine radne elektrode. Radna elektroda je bila šipka od staklastog ugljenika (d = 0,3 cm) zatopljena u epoksi smolu tako da je samo površina diska od 0,071 cm² bila izložena rastvoru i postavljena paralelno kontra elektrodi u vertikalnom položaju. Pre svakog eksperimenta elektrodna površina je polirana sa abrazivnim papirima 1200, 2400 i 4000, čišćena u ultrazvučnom kupatilu 10 minuta, detaljno ispirana destilovanom vodom i preneta u elektrohemijsku ćeliju. Polarizaciona merenja su ostvarena pomoću kompiterski kontrolisanog potenciostata PAR M 273A, korišćenjem korozionog programa (PAR M352/252, verzija 2.01) pri brzini linearne promene potencijala od 1 mV s⁻¹. Sve polarizacione krive korigovane su za omski (IR) pad napona.

Svi prahovi su taloženi na sobnoj temperaturi u cilindričnoj staklenoj ćeliji (ukupne zapremine 1 dm³) sa konusnim dnom u cilju sakupljanja čestica praha. Prahovi Fe-Ni legura taloženi su pod galvanostatskim uslovima na cilindru od staklastog ugljenika (d = 0,5 cm, h = 3 cm) na odgovarajućoj graničnoj gustini struje (vidi *Slika 1*). Rastvori iz kojih je vršeno taloženje napravljeni su od p.a. hemikalija (NiSO₄, Na₃C₆H₅O₇, Na₂SO₄, Fe₂(SO₄)₃) i destilovane vode. Prah Ni je ispiran destilovanom vodom i alkoholom nakon taloženja. Kako bi se Fe iz prahova legure zaštitilo od oksidacije tokom sušenja u vazduhu na 100 °C, prahovi Fe-Ni legura ispirani su 0,1 % rastvorom natrijumovog sapuna Sap G-30 (koji ukupno sadrži 78 % masnih kiselina) u destilovanoj vodi [18].

Morfologija istaloženih prahova ispitivana je pomoću skenirajućeg elektronskog mikroskopa (SEM), Tescan VEGA TS 5130MM.

3. REZULATI I DISKUSIJA

Četiri različita rastvora elektrolita sa ukupnom koncentracijom metalnih jona od 0,1 M korišćena su za taloženje prahova legura: 1 M Na₂SO₄ + 0,2 M Na₃C₆H₅O₇ + x NiSO₄ + y Fe₂(SO₄)₃, pri čemu je xbilo 0,09 M, 0,075 M, 0,05 M i 0,025 M, a y 0,01 M, 0,025 M, 0,05 M i 0,075 M. Na taj način odnos koncentracija Ni/Fe jona bio je 9/1, 3/1, 1/1 i 1/3, dok je pH rastvora dodatkom sumporne kiseline podešen na pH 4,5. Takođe su snimljeni polarizacioni dijagrami za rastvore čistog Ni i čistog Fe. Svi prahovi za mikrostrukturnu analizu taloženi su pri vrednosti gustine struje koja odgovara prevojnoj tački ($\bullet$) na polarizacionim dijagramima (vidi *Slika 1*). Na datom pH 4,5 nije bilo moguće taložiti prah Fe, pošto se Fe³⁺ joni, koji su nastali disocijacijom kompleksa FeC₆H₅O₇ [21], na vrednostima pH > 2,5 trenutno talože u obliku Fe(OH)₃.

Slika 1 - Polarizacione krive taloženja prahova Fe-Ni legura pri različitim odnosima koncentracija Ni/Fe jona (označeni na slici)

3.1. Polarizacioni dijagrami

Polarizacione krive snimljene u različitim rastvorima elektrolita prikazane su na Slika 1 (odnos koncentracija Ni/Fe jona označen je za svaku krivu taloženja legure, dok su polarizacione krive za čiste prahove označene sa Ni i Fe). Sve polarizacione krive poseduju sličan oblik i okarakterisane su sa dve prevojne tačke. Prva prevojna tačka predstavlja početak taloženja legure (nagli porast gustine struje), dok druga (●) odgovara momentu kada ukupna elektrohemijska reakcija postaje kontrolisana brzinom formiranja mehurova vodonika, odnosno potencijalu na kome je dostignuta granična difuziona gustina struje taloženja praha legure (kao što je objašnjeno u našim prethodnim radovima [22,23]). Kao što se može videti sa Slika 1, gustina struje koja odgovara drugoj prevojnoj tački identična je za Ni i Ni/Fe = 9/1 i manja od one za Fe, Ni/Fe = 3/1, Ni/Fe = 1/1 i Ni/Fe = 1/3, ukazujući na to da se kod prahova dobijenih pri odnosu 3/1, 1/1 i 1/3 pretežno Fe taloži, što je posledica anomalnog tipa taloženja. Takođe je zanimljivo primetiti da su potencijali taloženja prahova Fe-Ni legura pri svim ispitivanim odnosima Ni/Fe pozitivniji od potencijala taloženja prahova čistih metala. Kako se odnos Ni/Fe smanjuje (raste koncentracija Fe jona), polarizacione krive se pomeraju ka malo pozitivnijim potencijalima, ukazujući na katalitičku aktivnost Fe na proces taloženja Fe-Ni legura.

Iskorišćenje struje taloženja Fe-Ni prahova određeno je po postupku koji je detaljno objašnjen u našim prethodnim radovima [22,23] i u svim slučajevima bilo je vrlo malo, svega 1-2 %.

3.2. Morfologija istaloženih prahova

Morfologija čestica praha istoloženih na elektrodi od staklastog ugljenika iz različitih rastvora prikazana je na *sl. 2-6.* Prah čistog Ni, *slika 2*, okarakterisan je prisustvom ljuspi, maksimalne veličine od oko 50 μm, prekrivenih čvorićima glatke površine (*slika 2a-c*). Na pojedinim česticama, *Slika 2c*, opaža se formiranje sekundarne oblasti dendrita (koje počinje stvaranjem malih kristala), tipično za taloženje praha [24].

Zajednička karakteristika svih prahova Fe-Ni legura (*Slika 3-6*) je prisustvo šupljina konusnog oblika, koje su nastale na mestima gde je došlo do formiranja mehurova vodonika [22-24]. Čestice praha istaloženog pri odnosu koncentracija Ni/Fe jona od 9/1, pored konusnih šupljina (*Slika 3c,d*), sadrže uglavnom čvoriće sa veoma glatkom (*Slika 3b*) ili neravnom površinom (*Slika 3a*). Prisustvo dobro definisanih kristala na površini čvorića (kao na *Slika 3e*) može se uočiti kod malog broja čestica.

Slika 3 - Morfologija prahova istaloženih pri Ni/Fe = 9/1

Sa smanjenjem odnosa Ni/Fe, prisustvo jasno definisanih kristala na površini čvorića postaje sve izraženije. Iako se kod prahova istaloženih iz rastvora sa odnosom Ni/Fe od 3/1 i 1/1 i dalje mogu opaziti čvorići sa relativno glatkom površinom (Slika 4a i 5a), kod praha sa najvećim sadržajem Fe (Ni/Fe = 1/3, Slika 6), dobro definisani kristali prisutni su na celoj površini svih čestica. Karakteristično za ovaj prah je da je čak i unutrašnja površina kupastih šupljina prekrivena malim, jasno definisanim kristalima. Različiti tipovi kristala se uočavaju na površini čestica prahova: kristali u obliku pagode (Slika 3e), kristali oblika dvodimenzionalnih "jelki" (Slika 4b), kristali u obliku trougla (Slika 4c, 5b,c i 6b), kristali u obliku pravougaonika (Slika 6a) i kristali oblika zasečenog poliedra (Slika 6c).

Posebno su zanimljivi kristali u obliku pagode prisutni u prahu istaloženom pri odnosu Ni/Fe = 9/1, Slika 3e. Takvi kristali uočeni su u Fe-Ni prahu sintetisanom jednostavnim hidrotermalnim postupkom bez korišćenja površinski aktivnih supstanci [25]. Prema ovom istraživanju [25], FeNi3 kristali su se obrazovali tokom opisane procedure. Proizvodi dobijeni na 120 °C predstavljaju mešavinu FeNi3 i Fe-Ni hidroksida, sastavljenu od monodisperznih mikrosfera (prosečnog prečnika 1,5 – 2,0 µm) identičnih onima prikazanim na Slika 3a. Sa povećanjem temperature na 140 °C, ove mikrosfere postaju mikropagode, veoma slične onima predstavljenim na Slika 3e. Na višim temperaturama (180 °C), ove čestice se pretvaraju u perfektne 3D FeNi3 dendritične superstrukture u određenim pravcima [25]. Stoga, poredeći kristale prikazane

U. LAČNJEVAC i ...

na *Slika 3a* i *e* sa onima dobijenim hidrotermalnim postupkom [25], čini se opravdanim pripisati ih pojedinačnim FeNi₃ kristalima. Ovde bi trebalo istaći da na datoj gustini struje taloženja dalja transformacija u dendrite najverovatnije nije bila moguća, pošto čestice praha otpadaju sa površine elektrode pre stvaranja dendrita. Takođe, mala razlika u obliku elektrohemijski istaloženih i hidrotermalno sintetisanih kristala može poticati od različitog procenta Ni u istaloženom prahu u odnosu na onaj koji je neophodan za FeNi₃ (75 at. % Ni).

Slika 6. Morfologija prahova istaloženih pri Ni/Fe = 1/3

4. ZAKLJUČAK

Polarizacione krive taloženja Fe-Ni legura iz citratno-sulfatnih rastvora sa različitim odnosom koncentracija Ni/Fe jona na pH 4,5 okarakterisane su prisustvom dve prevojne tačke na dijagramu. Prva prevojna tačka odgovara početku taloženja Fe-Ni legure, dok druga (●) predstavlja momenat kada ukupna elektrohemijska reakcija postaje kontrolisana brzinom formiranja mehurova vodonika. Potencijali taloženja Fe-Ni legura pri svim ispitivanim odnosima Ni/Fe pozitivniji su od potencijala taloženja čistih metala, pri čemu se sa smanjenjem odnosa Ni/Fe polarizacione krive pomeraju ka malo pozitivnijim vrednostima potencijala. Morfologija čestica svih prahova Fe-Ni legura okarakterisana je prisustvom šupljina konusnog oblika. Čestice praha istaloženog pri odnosu Ni/Fe = 9/1 uglavnom su sastavljene od čvorića, glatke ili neravne površine, kod kojih se na pojedinim mestima mogu uočiti dobro definisani kristali. Sa smanjenjem odnosa Ni/Fe, prisustvo kristala na površini čvorića postaje sve izraženije, dok su kod praha sa najvećim sadržajem Fe (Ni/Fe = 1/3) na celoj površini čestica prisutni kristali različitog oblika.

Zahvalnica

Ovaj rad je finansiralo Ministarstvo za nauku i tehnološki razvoj Republike Srbije u okviru projekta br. 142032G/2006.

LITERATURA

- P.C. Andricacos, L.T. Romankiw, in: H. Gerischer, C.W. Tobias (eds.), Magnetically Soft Materials: Their properties and Electrochemistry, Advances in Electrochemical Science and Engineering, vol. 3, VCH, Weinheim, 1994, pp. 227-321.
- [2] X.Y. Qin, J.G. Kim, J.S. Lee, Nanostruct. Matr. 11 (1999) 259.
- [3] J. Ebothe, S. Vilain, J. Phys. D. Appl. Phys. 32 (1999) 2342.
- [4] W.C. Grande, J.B. Talbot, J. Electrochem. Soc. 140 (1993) 669.
- [5] F. Lallemand, L. Ricq, M. Wery, P. Bercot, J. Pagetti, Surf. Coat. Technol. 179 (2004) 314.
- [6] U.Lacnjevac, V.D.Jovic, B.M.Jovic, Z.Bascarevic, M.G.Pavlovic, Zastita materijala 49(2008)41
- [7] H. Li, F. Ebrahimi, Mat. Sci. Eng. A. Struct. Mater.: Prop. Microstruct. Process 347 (2003) 93.
- [8] P.C. Andricacos, L.T. Romankiw, Advances in Electrochemical Science and Engineering, John Willey, New York, 1994, p. 226.
- [9] J. Stevanovic, B. Jugovic, J. Popoic, J. Stajic-Trosic, N. Talijan, Zastita materijala 49 (2008) 25.
- [10] K. Ohashi, M. Ito, M. Watanabe, Electrochem. Soc. Proc. 88 (1988) 525.

- [11]L. Ricq, F. Lallemand, M.P. Girander, J. Pagetti, Surf. Coat. Technol. 138 (2001) 278.
- [12] N.V. Myung, D.-Y. Park, D.E. Urgiles, T. George, Electrochim. Acta 49 (2004) 4379.
- [13] V.C. Kieling, Surf. Coat. Technol. 96 (1997) 135.
- [14]K.-M. Yin, B.-T. Lin, Surf. Coat. Technol. 78 (1996) 205.
- [15] S.-H. Kim, K.-J. Sohn, Y.-C. Joo, Y.-W. Kim, T.-H. Yim, H.-Y. Lee, T. Kang, Surf. Coat. Technol. 199 (2005) 43.
- [16] F.R. Bento, L.H. Mascaro, Surf. Coat. Technol. 201 (2006) 1752.
- [17] E.P. Zhelibo, N.N. Kravets, M.Yu. Gamarkin, S.V. Remez, Powd. Metall. Metal Ceram. 34 (1995) 113.
- [18] E.P. Zhelibo, N.N. Kravets, Powd. Metall. Metal Ceram. 36 (1997) 264.
- [19] C.-M. Chu, J. Chin. Inst. Engrs. 34 (2003) 689.
- [20] Vesna M. Maksimović, Ljubica J. Pavlović, Borka M. Jović, M.G. Pavlović, J. Serb. Chem. Soc. 73 (2008) 861.
- [21] J.A. Dean, Lange's Handbook of Chemistry, 15th Edition, McGraw-Hill Inc., New York, 1999.
- [22] V.D. Jović, B.M. Jović, M.G. Pavlović, Electrochim. Acta 51 (2006) 5468.
- [23] V.D. Jović, B.M. Jović, V. Maksimović, M.G. Pavlović, Electrochim. Acta 52 (2007) 4254.
- [24] V.D. Jović, V. Maksimović, M.G. Pavlović, K.I. Popov, J. Solid State Electrochem. 10 (2006) 373.
- [25] X.-M. Zhou, X.-W. Wei, Cryst. Growth Design 9 (2009) 7.

ABSTRACT

MORPHOLOGY OF FE-NI ALLOY POWDERS ELECTRODEPOSITED FROM CITRATE-SULFATE CONTAINING SOLUTIONS

The electrochemical deposition of the Fe-Ni alloy powders from citrate-sulfate containing electrolytes of different Ni/Fe ions concentration ratios at pH 4.5 was examined by the polarization measurements. All polarization curves have a similar shape and are characterized by the presence of two inflection points. The first inflection point reflects the beginning of alloy deposition, while the second one ($\bullet$) corresponds to the moment when the cathode reaction becomes determined by the rate of hydrogen bubbles formation. The potentials of Fe-Ni alloys deposition at all investigated Ni/Fe ratios are more positive than those for pure metal powders deposition. As the Ni/Fe ratio decreases, the polarization curves are placed at slightly more positive potentials. The morphology of electrodeposited powder particles was investigated using scanning electron microscopy (SEM). A common characteristic of all Fe-Ni alloy powders is the presence of cone shaped cavities. Powder particles electrodeposited at the ratio Ni/Fe = 9/1 are mainly consisted of nodules of either very flat surface or rough surface, with well defined crystals detected only on a few particles. With the decrease of the Ni/Fe ratio, the presence of well defined crystals on the nodule surface becomes more pronounced. In the powder with the highest amount of Fe (Ni/Fe = 1/3), the whole surface of all particles is covered with crystals of different shapes.

Key words: morphology, Fe-Ni alloy powders, electrodeposition, SEM

Paper received: 8.06.2011.